

Standpunkt stemmer jeg for den paagældende Dagsorden, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Løvel.

Krabbe: Det er det, som blev udtalt af den højtærede Konseilspræsident i Dag, der kan give mig nogen Foranledning til at sige et Par Ord. Naar den højtærede Konseilspræsident bemærkede, at det, som den første Dagsorden gaar ud paa, var at udtale Mistillid, eller at den fremgaar af Lyst til at udtale Mistillid til det nuværende Ministerium, savner det enhver Berettigelse. Det er blevet udtalt, jeg tror af alle dem af os otte, der have haft Ordet, at vi saa med Glæde den ærede Konseilspræsident kaldet til at danne et Ministerium, at vi havde følt Tillid til ham og følt Tillid til den Politik, han vilde føre, og det er paa ingen Maade af Lyst til at vise Mistillid, at Dagsordenen er udgaaet. Det bunder i noget helt andet. Anledningen har været den Trang, den ærede Minister har haft til at fremsætte Udtalelser, vi ikke have ønsket, og til hvis Fremkomst vi ikke have set nogen ydre Foranledning, Udtalelser, som fjerne hans nuværende Standpunkt fra det, paa hvilket han sammen med os har kæmpet for politiske Formaal. Dette er Sagen. Lige overfor ham selv vilde vi aldrig have følt nogen Trang til at udtale Mistillid, og jeg vil i Øjeblikket heller ikke gøre det, men naar vi høre, at han, straks efter at have tiltraadt Regeringen, bringer Udtalelser frem her, som vise for os Fare for de Formaal, for hvilke han sammen med os før har kæmpet, er det, vi udtale, ikke Mistillid til ham, men at de Formaal, vi have baaret frem sammen, ville vi bære frem fremdeles.

Naar Forsvarskommissionen nævnes her som noget, der skulde være til Hinder for, at vi udtalte os om Udgifterne til vort Forsvarsvæsen, vil jeg først sige, at Forsvarskommissionen har ganske vist ikke faaet den formelle Betingelse for sit Arbejde, at den skulde bringe Udgifterne ned, men enhver af os ved, at det var den reelle Forudsætning, det stod paa vort Program, da Kommissionen nedsattes. Og de af os, der vare til Stede i de Møder, som gik forud for Kommissionens Nedsættelse, ville erindre, med hvilken Styrke disse Krav bleve fastholdte, ja

med en Styrke og i et Omfang, der overgaar, hvad jeg forlanger. Forudsætningen for Kommissionens Nedsættelse fra Venstre-reformpartiet var saa aldeles ubestrideligt, ubenægteligt den, at Udgifterne skulde bringes ned, og Udtalelserne i de Møder, der gik forud for Kommissionens Nedsættelse, vare ubestridelig saadanne. Det er det første, jeg har at sige. Men dernæst skal jeg udtale, at naar Forsvarskommissionen er bleven nedsat, kunde der være Grund til at vente med atter at fremholde Kravet, indtil vi se dens Arbejde, medmindre der kommer noget frem, som gør det nødvendigt at bryde denne Tavshed. Og det er netop det, som er sket fra den ærede Konseilspræsidents Side. Konseilspræsidenten har uden nogen Nødvendighed fra os, uden at nogen Nødvendighed er kommen fra nogen Side, fremsat Anskuelser, der berøve os Udsigten til Nedsættelse af væsentlig Betydning ved den nye Forsvarsordning. Naar dette fremkommer, er der fuld Grund til trods Forsvarskommissionen at sige: Nej, det er ikke Meningen, vor Mening er, at ved en Ordning af Forsvarsvæsenet skulde vi komme til mindre Udgifter.

Det andet Spørgsmaal, den højtærede Konseilspræsident i Dag talte om, nemlig om den Generalanmærkning til Forsvarsbudgettet, som giver en Bemyndigelse til at benytte paa en Konto, hvad der maatte bespares paa en anden, er ikke alene, som af flere ærede Talere sagt her i Dag, en konstitutionel Fare, en virkelig Fare for Finanskontrollen. Men dernæst er det ubestrideligt, at dette er en reel Forhøjelse af Udgiften. Naar der nu sker Beparelser paa en Konto, er der sparet for Statskassen, men der vil aldrig paa nogen Konto indtræde Beparelser, naar der staar en Konto ved Siden af, som straks tager Beparelser. Eksemplet kunne vi tage lige for. Naar vi hente vore Plader til Panserskibes Bygning fra Glasgow eller hvor vi nu hente dem, og de tilfældigvis i det Aar paa Grund af store andre Bestillinger ikke have kunnet effektueres, saa at en stor Sum i det Aar bespares, vil i Kraft af en saadan Anmærkning denne Sum kunne benyttes paa andre Konti, og Gennemførelsen af dette Princip vilde saaledes utvivlsomt medføre ikke alene en